

Abstinuji, necitim potrebu pit...

Vložil Beda - 13/04/2011 12:39

Dobrý den,

rozhodl jsem se, že nabídnu svůj příběh k posouzení zde přítomným, uvítal bych i komentář pana doktora.

Pil jsem dost nadměrně docela hezkou řádku let, bez jakýchkoliv zjevných problémů jsem i načas několikrát (studijní důvody apod.) přestal, alkohol jsem prakticky neřešil. CCa dva poslední roky (z dnešního pohledu tedy tři roky nazad) jsem to pořádně "rozjel" - asi klasická rovnice - nahromaděné problémy osobního a pracovního rázu, samota, introvertní povaha mi nedovolovala řešit problémy s kýmkoliv dalším. O problému jsem věděl, ale řešil ho, až když jsem si (paradoxně ne v opilosti) přivodil vážné zranění a strávil pár měsíců v nemocnici. Na radu lékařů jsem tam podstoupil také několikátýdenní léčbu závislosti, do které jsem vstoupil s tím, že už prostě pít nebudu, ale když už jsem v nemocnici, proč to neabsolvovat. Dodnes (tj. po roce) nemám pocit, že by pro mně léčba byla nějak výjimečně přínosná. Byl jsem už rozhodnutý a dodnes trvám na svém stanovisku, že jsem prostě platil za svou "blbost" a nemíním tu chybu opakovat. Nevyhýbám se rizikovému prostředí, jak mi bylo doporučeno, nebuduju si žádné krizové plány, nezkoumám obaly potravin, zda neobsahují alkohol, když mám chuť na pivo (k ostatnímu alkoholu mám teď odpor, pivem jsem se nikdy neopíjel, nebyl jsem pivař) dám si nealko pivo (ne deset, ale jedno, víc mi jich stejně nechutná)...Když jsem tohle zmínil na terapeutické skupině, vypadalo to, že mě ostatní uštípou, jak si zahrávám...že tohle nemůžu apod.

Chci se zeptat, jestli má někdo obdobnou zkušenost a pana doktora, zda je můj přístup k závislosti (tj. nepiju, tím je vše dáno a víc to řešit prostě nebudu a abych ztrácel čas chozením po AA, to radši půjdu někam za holkama) pro mě nebezpečný?

Díky za odpověď a omlouvám se za možná příliš dlouhý příspěvek.

=====

Re: Abstinuji, necitim potrebu pit...

Vložil Liba - 13/04/2011 17:08

Beďo, nemusíš být alkoholik, ale pijan-tak to nazývá pan primář Nešpor. Nemáš v genech alkoholismus. Nedělá Ti problém přestat pít. A nebo možná časem bys už starosti, průšvihy atd. měl, zastavil jsi se včas. I alkoholik nemusí pít každý den, jenže jak začne, přesvědčený, že si dá pár a půjde domů, nemůže se od alkoholu odtrhnout, zpije se do mrtva. Ke konci je to moc zlé, to už pije opravdu nonstop, nezná nic, než chlast, nic ho nezajímá, nezvládá to, nechutná mu to, ale musí alkohol mít.

=====

Re: Abstinuji, necitim potrebu pit...

Vložil Beda - 14/04/2011 10:13

2Liba: Díky za příspěvek. Chtěl bych na něj reagovat pár větami. První věc, kterou jsem po návratu domů udělal, bylo to, že jsem si nastudoval hafo odborné literatury i beletrie k tématu závislosti, abych svůj postoj k alkoholu nějak podepřel i znalostmi problematiky. A musím říct, že podle dr. kritérií Nešpora patří mezi alkoholiky většina společnosti (prostě většina společnosti alkohol zneužívá a je na něm

závislá, ačkoliv tu závislost v měřítkách současné společnosti má pod kontrolou).

Co se mého případu týká. Když jsem se dostal do problémů a začal nadměrně pít, víceméně jsem se izoloval od společnosti a pil si paradoxně "po ženským způsobu" sám. Možná proto s problémy s alkoholem nespojuju pobyt v barech, klubech apod. a můžu se tam bez nějakých problémů dlouhodobě pohybovat. Osobně si myslím, že bych ukočíroval pivo k obědu (s tím, že další bych si nedal...podobně jsem byl zrazován od nealkoholického piva, že jich vypiju deset a příště už si dám normální pivo...nestalo se). To, co se stalo, je pro mě dostatečným mementem - stačí si na ty chvíle vzpomenout a nějaké myšlenky na opití jsou tytam. Každopádně si to pro jistotu nedám ani to jedno pivo (žiju ale s vědomím, že se to může v budoucnu stát. No a co? Rozhodně neplánuju se v životě už opít). Jinak pro upřesnění, v dobách největší "formy" jsem do sebe dostal za den tak půlitr tvrdého. Pivo, ani víno jsem kvůli zapomenutí problémů nepil. Resp. pil ve společnosti v omezené míře, kdy jsem se nechtěl na veřejnosti opít...

Ještě dotaz - pokud bych k tomuto příběhu chtěl nějaký koment od pana doktora, je třeba mu to poslat mailem, nebo forum někdy prochází? Díky za pozornost.

=====

Re: Abstinuji, necitim potrebu pit...

Vložil Ondra - 19/04/2011 12:31

Jsem na tom co do zájmu o alkohol a jednání stejně, jen mě nevyléčil úraz, ale delirium po přerušení tahu (ale taky jsem skončil v nemocnici, i když jen na pár hodin). Chlastal jsem dvacet let, poslední roky v průměru litr tvrdého denně a pokud jsem neměl možnost se namazat, býval jsem nervózní až agresivní, jen pro informaci.

Jedinou pomoc, kterou jsem vyhledal, byl psychiatr, který určil jako důvod mého zmateného chování v den "D" právě to delirium, o problému jsem řekl i mému praktikovi. Oba byli zděšení z mého postoje, tzn. že se nevyhýbám hospodám, nevadí mi, když někdo pije v mé nepřítomnosti a že jsem dokonce byl jako svědek na svatbě mého kamaráda! No a když jsem jim řekl, že mám v pracovně na místě, které nelze přehlédnout, otevřenou flašku rumu, celkem zřetelně mě odepsali. :)

=====

Re: Abstinuji, necitim potrebu pit...

Vložil Liba - 21/04/2011 05:49

Ondro, oni ti lékaři to myslí dobře, bojí se, aby Tě ten alkohol nezlákal. Já taky někdy koupím flašku, pro řemeslníky, někdo to odsoudí, ale myslím si, že když se budu chtít napít, tak se napiju, není problém si dojít do nonstopu, večerky, a je to. Já jsem i čepovala pivo, prodávala frňany v práci, no a? Nedostalo mě to.

=====